

Esas Sayısı : 2017/170

Karar Sayısı : 2018/77

“Gaziantep C. Başsavcılığının 23/06/2017 tarih 2017/11488 esas sayılı iddianamesi ile “Şüpheli ceza infaz kurumunda cezasını infaz etmekte iken Gaziantep İnfaz Hakimliği’nin 22/08/2016 tarih ve 2016/2243-2227 E. K. sayılı kararı ile şartla salıverme tarihine kadar olan kısmının denetimli serbestlik tedbiri uygulanmak suretiyle infazına karar verildiği, hükümlünün denetimli serbestlik tedbirine uymaması üzerine 24/04/2017 tarih ve 2017/1448-1483 E.K sayılı kararı ile de kapalı ceza infaz kurumuna gönderilmesine karar verildiği, 5275 sayılı Yasanın 105/A-8. maddesinde “Denetimli serbestlik müdürlüğüne müracaat etmesi gereken sürenin bitiminden itibaren iki gün geçmiş olmasına karşın müracaat etmeyenler ile kapalı ceza infaz kurumuna iade kararı verilmesine rağmen iki gün içinde en yakın Cumhuriyet başsavcılığına teslim olmayan hükümlüler hakkında, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 292 nci ve 293 üncü maddelerinde yazılı hükümler uygulanır.” hükmüne rağmen şüphelinin kapalı ceza infaz kurumuna iade kararı verilmesine rağmen iki gün içinde en yakın Cumhuriyet başsavcılığına teslim olmayarak atılı suçu işlediği konusunda toplanan deliller kamu davası açılması için yeterli şüpheyi oluşturduğu soruşturma evrakı kapsamında anlaşılakla,

Açıklanan maddi olaya ve yasal gerekçeye göre 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu’nun 175. maddesi gereğince iddianamenin KABULÜ ile:

Şüphelinin eylemine uyan yukarıda yazılı sevk maddeleri gereği CEZALANDIRILMASINA karar verilmesi;

Şüpheli hakkında 5237 sayılı TCK’nun 53. maddesinde yazılı belirli hakları kullanmaktan YOKSUN BIRAKILMASINA;

Karar verilmesi kamu adına iddia ve talep olunur şeklinde iddianame ile sanık ... hakkında firar etme suçlarından kamu davası açılmış, ilgili dava mahkememizin 2017/571 esas sırasına kaydedilmiştir.

Yapılan yargılama sırasında 26/10/2017 tarihinde yapılan iki nolu celsede “5275 sayılı yasanın 105/A-8 maddesinin Avrupa İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Sözleşmeye ek 7 nolu protokolün 4/1. maddesine, 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası’nın 2. maddesine, 2709 Sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası’nın 5. maddesine aykırı olduğu değerlendirilmekle bu maddenin iptali yönünde Anayasa mahkemesine başvurulmasına,

-İptal davasının sonuçlanmasına kadar davanın bekletici mesele yapılmasına, altı ay içerisinde iptal başvurusu sonuçlanmaz ise davanın mevcut hükme göre karara bağlanmasına,” şeklindeki ara karar ile ve aşağıda belirtilecek gerekçeler ile 5275 sayılı Yasanın 105/A -8 maddesinin Anayasa’ya aykırı olduğu gerekçesiyle iptal talebiyle Anayasa Mahkemesine başvurulmasına ilişkin ara karar kurulmuştur.

5275 SAYILI CEZA VE GÜVENLİK TEDBİRLERİNİN İNFAZI HAKKINDA KANUNA 6291 SAYILI KANUNUN 1. MADDESİ İLE EKLENEN 105-A/8 MADDESİNİN ANAYASA’YA AYKIRILIK GEREKÇELERİ;

5275 SAYILI CEZA VE GÜVENLİK TEDBİRLERİNİN İNFAZI HAKKINDA KANUNUN 6291 SAYILI KANUNUN 1. MADDESİ İLE EKLENEN 105-A/8 maddesi “Denetimli serbestlik müdürlüğüne müracaat etmesi gereken sürenin bitiminden itibaren iki gün geçmiş olmasına karşın müracaat etmeyenler ile kapalı ceza infaz kurumuna iade kararı

Esas Sayısı : 2017/170

Karar Sayısı : 2018/77

verilmesine rağmen iki gün içinde en yakın Cumhuriyet başsavcılığına teslim olmayan hükümlüler hakkında, 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 292 nci ve 293 üncü maddelerinde yazılı hükümler uygulanır.” şeklinde hüküm içermektedir.

Maddenin gerekçesi ise, “Madde ile, cezaların denetimli serbestlik tedbiri uygulanarak infazı düzenlenmektedir.

Cezalandırmada temel amaç, suçluların ıslahı ve topluma kazandırılmasıdır. İdareler, cezaların infazında bu amaca uygun yöntem ve araçlar geliştirmelidir. Ceza infaz kurumlarında bulunan hükümlülerin en büyük kaygısı, ceza infaz kurumundan çıktıktan sonra kendilerini bekleyen zor yaşam koşullarıdır. Bu kurumlarda uzun yıllar kalan hükümlülerin büyük çoğunluğu işini, ailesini ve sosyal ortamını kaybetmiş, salıverilme sonrasında yardım ve desteğe ihtiyacı olan kişilerdir. Bu kişilerin herhangi bir tedbir alınmadan toplum içine bırakılması birçok zorluğu hükümlünün tek başına üstlenmesi anlamına gelmektedir.

Denetimli serbestlik tedbiri uygulanarak cezaların infazı; belli şartları taşıyan hükümlülerin, topluma uyum sağlamalarının kolaylaştırılması ve yeniden suç işleme risklerinin azaltılması için kişiye göre belirlenmiş denetimli serbestlik tedbiri uygulanmak suretiyle, şartla tahliye tarihinden bir yıl önce ceza infaz kurumundan salıverilmelerini ifade etmektedir.

Mevzuatımızda infaz süresi; kapalı ceza infaz kurumunda geçirilen süre, açık ceza infaz kurumunda geçirilen süre ve şartla tahliye tarihi ile bihakın tahliye tarihi arasındaki süre olmak üzere üç aşamadan oluşmaktadır. Yapılması düşünülen düzenleme ile, açık ceza infaz kurumunda geçirilen sürenin son bir yılının, denetimli serbestlik tedbiri uygulanmak suretiyle infaz edilmesi öngörülmektedir.

Cezanın bir kısmının denetimli serbestlik tedbiri uygulanmak suretiyle infazında hedeflenen asıl amaç; hükümlüleri topluma yeniden katılmaya hazırlamak amacıyla cezaların infazında mümkün olduğunca yarı özgürlük, açık rejimler ya da geçici yerleşmeler gibi belirli yöntemler kullanılmasını öngören, Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesinin Tavsiye Kararlarına uygun alternatif bir infaz rejimi oluşturmaktır.

Bu infaz rejimi vasıtasıyla hükümlülerin; yeniden suç işleme risklerinin azaltılması, sosyal hayata hazırlanmasına imkân sağlanması, tahliye şartlarına uyumunun gerçekleştirilmesi, toplumsal kurallara uyma becerilerinin geliştirilmesi ile toplumun hükümlüye olumsuz bakışının azaltılması amaçlanmaktadır.

Cezasının son altı ayını kesintisiz olarak açık ceza infaz kurumunda iyi hâlli olarak geçirmiş olup koşullu salıverilmesine bir yıl veya daha az bir süre kalan hükümlülerin bu düzenlemeden yararlanması öngörülmektedir. Düzenlemeye göre, denetimli serbestlik tedbirleri uygulanmak suretiyle cezaların infazına infaz hâkimi tarafından karar verilecektir.” Şeklinde açıklanmıştır.

2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası’nın 2. maddesinde Türkiye Cumhuriyeti’nin toplumun huzuru, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk Milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen genel ilkelere dayanan demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti olduğu açıkça belirtilmiştir.

2709 Sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası’nın 5. maddesinde devletin temel amaç ve görevleri ayrıntılı bir şekilde açıklanmıştır. Şöyle ki; Devletin temel amaç ve görevleri Türk

Esas Sayısı : 2017/170

Karar Sayısı : 2018/77

Milletinin bağımsızlığını ve bütünlüğünü ülkenin bölünmezliğini, Cumhuriyeti ve demokrasiyi korumak, bu kişilerin ve toplumun refah, huzur ve mutluluğunu sağlamak; kişinin temel hak ve hürriyetlerinin sosyal hukuk devleti ve adalet ilkeleriyle bağdaşmayacak surette sınırlayan siyasal ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmaya, insanın maddi ve manevi varlığının gelişmesi için gerekli şartları hazırlamaya çalışmaktır.

2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 11/2. maddesinde kanunların Anayasaya aykırı olamayacağı düzenlenmiş olup bu aykırılık anayasanın genel olarak özüne ve sistematığına aykırı olmayı da içermektedir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi de gelinen noktada amaçsal genişletici yorumu benimsemiş olup ülkemizin de bu sözleşmeye taraf olması ve bu tarafsızlığın zorunlu sonucunun mahkemenin yargı yetkisini de kabul etmek olduğundan anayasaya aykırılı değerlendirilen yasa maddesi yönünden amaçsal genişletici yorumun benimsenmesi zorunludur.

İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Sözleşmeye ek 7 nolu protokolün 4/1. maddesinde "Hiç kimse bir devletin ceza yargılaması usulüne veya yasaya uygun olarak kesin hükümle mahkum edildiği ya da beraat ettiği bir suçtan dolayı aynı devletin yargısal yetkisi altındaki yargılama usulleri çerçevesinde yeniden yargılanamaz veya mahkum edilemez.

Ceza yasalarımızda denetimli serbestlik öngören yasalara örnek olarak: TCK'nın 51/3, 4, 5, 6 , 7 ve 8. maddelerinde;

"....

(3) Cezası ertelenen hükümlü hakkında, bir yıldan az, üç yıldan fazla olmamak üzere, bir denetim süresi belirlenir. Bu sürenin alt sınırı, mahkûm olunan ceza süresinden az olamaz.

(4) Denetim süresi içinde;

a) Bir meslek veya sanat sahibi olmayan hükümlünün, bu amaçla bir eğitim programına devam etmesine,

b) Bir meslek veya sanat sahibi hükümlünün, bir kamu kurumunda veya özel olarak aynı meslek veya sanatı icra eden bir başkasının gözetimi altında ücret karşılığında çalıştırılmasına,

c) Onsekiz yaşından küçük olan hükümlülerin, bir meslek veya sanat edinmelerini sağlamak amacıyla, gerektiğinde barınma imkânı da bulunan bir eğitim kurumuna devam etmesine,

Mahkemece karar verilebilir.

(5) Mahkeme, denetim süresi içinde hükümlüye rehberlik edecek bir uzman kişiyi görevlendirebilir. Bu kişi, kötü alışkanlıklardan kurtulmasını ve sorumluluk bilinciyle iyi bir hayat sürmesini temin hususunda hükümlüye öğütte bulunur; eğitim gördüğü kurum yetkilileri veya nezdinde çalıştığı kişilerle görüşerek, istişarelerde bulunur; hükümlünün davranışları, sosyal uyumu ve sorumluluk bilincindeki gelişme hakkında üçer aylık sürelerle rapor düzenleyerek hâkime verir.

Esas Sayısı : 2017/170

Karar Sayısı : 2018/77

(6) Mahkeme, hükümlünün kişiliğini ve sosyal durumunu göz önünde bulundurarak, denetim süresinin herhangi bir yükümlülük belirlemeden veya uzman kişi görevlendirmeden geçirilmesine de karar verebilir.

(7) Hükümlünün denetim süresi içinde kasıtlı bir suç işlemesi veya kendisine yüklenen yükümlülüklere, hâkimin uyarısına rağmen, uymamakta ısrar etmesi hâlinde; ertelenen cezanın kısmen veya tamamen infaz kurumunda çektirilmesine karar verilir.

(8) Denetim süresi yükümlülüklere uygun veya iyi hâlli olarak geçirildiği takdirde, ceza infaz edilmiş sayılır.’ şeklinde hükümler içermektedir.

5237 sayılı TCK’nın 191/3, 4, 5, 6 ve 7. maddelerinde ‘.....

(3) Erteleme süresi zarfında şüpheli hakkında asgari bir yıl süreyle denetimli serbestlik tedbiri uygulanır. Bu süre Cumhuriyet savcısının kararı ile üçer aylık sürelerle en fazla bir yıl daha uzatılabilir. Hakkında denetimli serbestlik tedbiri verilen kişi, gerek görülmesi hâlinde denetimli serbestlik süresi içinde tedaviye tabi tutulabilir.

(4) Kişinin, erteleme süresi zarfında;

a) Kendisine yüklenen yükümlülüklere veya uygulanan tedavinin gereklerine uygun davranmamakta ısrar etmesi,

b) Tekrar kullanmak için uyuşturucu veya uyarıcı madde satın alması, kabul etmesi veya bulundurması,

c) Uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanması,

hâlinde, hakkında kamu davası açılır.

(5) Erteleme süresi zarfında kişinin kullanmak için tekrar uyuşturucu veya uyarıcı madde satın alması, kabul etmesi veya bulundurması ya da uyuşturucu veya uyarıcı madde kullanması, dördüncü fıkra uyarınca ihlal nedeni sayılır ve ayrı bir soruşturma ve kovuşturma konusu yapılmaz.

(6) Dördüncü fıkra göre kamu davasının açılmasından sonra, birinci fıkra tanımlanan suçun tekrar işlendiği iddiasıyla açılan soruşturmalarda ikinci fıkra uyarınca kamu davasının açılmasının ertelenmesi kararı verilemez.

(7) Şüpheli erteleme süresi zarfında dördüncü fıkra belirtilen yükümlülüklere aykırı davranmadığı ve yasakları ihlal etmediği takdirde, hakkında kovuşturmayla yer olmadığı kararı verilir.’ şeklinde hükümler içermektedir.

CMK’nın 231/5, 811 maddelerinde ‘....

(5) (Ek fıkra: 06/12/2006 - 5560 S.K.23.md) Sanığa yüklenen suçtan dolayı yapılan yargılama sonunda hükmolunan ceza, iki yıl veya daha az süreli hapis veya adlî para cezası ise; mahkemece, hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilebilir. Uzlaşmaya ilişkin hükümler saklıdır. Hükmün açıklanmasının geri bırakılması, kurulan hükmün sanık hakkında bir hukukî sonuç doğurmamasını ifade eder.

(8) (Ek fıkra: 06/12/2006 - 5560 S.K.23.md) Hükümün açıklanmasının geri bırakılması kararının verilmesi halinde sanık, beş yıl süreyle denetim süresine tâbi tutulur. (Ek cümle: 18/06/2014-6545 S.K./72. md) Denetim süresi içinde, kişi hakkında kasıtlı bir suç nedeniyle bir daha hükümün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilemez. Bu süre içinde bir yıldan fazla olmamak üzere mahkemenin belirleyeceği süreyle, sanığın denetimli serbestlik tedbiri olarak;

a) Bir meslek veya sanat sahibi olmaması halinde, meslek veya sanat sahibi olmasını sağlamak amacıyla bir eğitim programına devam etmesine,

b) Bir meslek veya sanat sahibi olması halinde, bir kamu kurumunda veya özel olarak aynı meslek veya sanatı icra eden bir başkasının gözetimi altında ücret karşılığında çalıştırılmasına,

c) Belli yerlere gitmekten yasaklanmasına, belli yerlere devam etmek hususunda yükümlü kılınmasına ya da takdir edilecek başka yükümlülüğü yerine getirmesine,

karar verilebilir. Denetim süresi içinde dava zamanaşımı durur.

(11) (Ek fıkra: 06/12/2006 - 5560 S.K.23.md) Denetim süresi içinde kasten yeni bir suç işlemesi veya denetimli serbestlik tedbirine ilişkin yükümlülükler aykırı davranması halinde, mahkeme hükmü açıklar. Ancak mahkeme, kendisine yüklenen yükümlülükleri yerine getiremeyen sanığın durumunu değerlendirerek; cezanın yarısına kadar belirleyeceği bir kısmının infaz edilmemesine ya da koşullarının varlığı halinde hükümdeki hapis cezasının ertelenmesine veya seçenek yaptırımlara çevrilmesine karar vererek yeni bir mahkûmiyet hükmü kurabilir.' şeklinde hükümler içermektedir.

5275 sayılı ceza ve güvenlik tedbirlerinin infazı hakkında kanuna 6291 sayılı Kanunun 1. maddesi ile eklenen 105-A/8 madde gerekçesinde de açıklandığı üzere; hükümlüleri topluma yeniden katılmaya hazırlamak amacıyla cezaların infazında mümkün olduğunca yarı özgürlük, açık rejimler ya da geçici yerleşmeler gibi belirli yöntemler kullanılmasını öngören, Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesinin Tavsiye Kararlarına uygun alternatif bir infaz rejimi oluşturmaktır.

Oysa, maddede, madde gerekçesine aykırı olarak, topluma kazandırılması düşünülen ve bu amaçla tahliye edilen hükümlülere Anayasanın ruhu ile bağdaşmayacak şekilde yeni bir suç türü öngörülmüştür.

Esasında Denetimli Serbestlik tedbirine uymayan hükümlü firar etmiş değildir. Sadece idare tarafından verilen şekli ödev ve sorumlulukları yerine getirmekten kaçınmakta veya yerine getirmekte ihmal göstermektedir.

Oysa, aynı yasanın 6/c maddesi uyarınca denetimli serbestlik şartı ile bırakılan hükümlünün ceza infaz kurumuna geri dönmek istemesi halinde bu isteği üzerine geri kalan cezasını infaz etmek üzere kapalı ceza infaz kurumuna gönderilmesine karar verildikten sonra hakkında herhangi bir yaptırım uygulanmayacaktır. Bu anlamda kendi isteği ile ceza infaz kurumuna geri dönmek isteyen hükümlü ile denetimli serbestlik tedbirini ihlal eden hükümlünün davranışı arasında bir fark bulunmamaktadır. Ceza infaz kurumuna geri dönmek isteyen hükümlü bu talebini açık olarak iletmekte, denetimli serbestlik tedbirine uymayan hükümlü ise, zımni olarak ceza infaz kurumuna geri dönmeyi istemekte veya geri kalan cezasının kapalı ceza infaz kurumunda çektirilmesi şeklinde yaptırımı kabullenmektedir.

Esasında, denetimli serbestlik tedbirini ihlal eden hükümlünün ön gördüğü yaptırım da geri kalan cezasını çekmeyi göze almaktır. Bu anlamda aynı şartlarda bulunan iki hükümlü de biri aleyhine yeni bir suç türü oluşturulmuş olması Anayasa'nın 10. maddesi anlamında yatay eşitlik ilkesine de açıkça aykırıdır.

Anayasa'nın 2. maddesinde devletin temel özellikleri arasında Türkiye Cumhuriyeti Devletinin hukuk devleti ilkesi olduğu belirtilmiştir. Hukuk Devleti ilkesi kişi, kurum hatta devletin bizzat kendisinin hukuk kurallarına bağlı olmasını ifade ettiği kadar yasama organı tarafından suç türeten işlemlerin de pozitif hukuk ve evrensel hukuka uygun objektif, ölçülü ve öngörülebilir olmasını da ifade etmektedir. Çıkarılan yasaların sadece Anayasanın bir ya da birkaç maddesine aykırılığı değil, bir bütün halinde Anayasanın özüne de aykırı olmaması gerekir. Nitekim ülkemizin taraf olduğu Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve bu sözleşme ile kurulan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin son zamanlarda amaçsal, genişletici yorum yöntemini benimsediği bilinmektedir. Sözleşmenin ülkemiz tarafından imzalanması nedeni ile mahkemenin yargı yetkisi ve dolayısıyla mahkemenin içtihatları da ülkemiz açısından bağlayıcıdır.

Sözleşmede güvence altına alınmayan bir hak ihlalinin, sözleşmenin diğer maddelerinin dolaylı ihlali nedeni ile sözleşme kapsamında incelenmesine izin verilmesi şeklinde özetlenebilen amaçsal genişletici yorum Anayasamız açısından da ele alındığında Anayasamızda yer almamakla birlikte Anayasanın özünde bir kimsenin bir eylem nedeni ile iki kez yargılanamayacağı, doğal olarak da aynı eylem nedeni ile iki kez cezalandırılmayacağı ilkesinin bulunduğu tartışmasızdır. Kaldı ki, İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Sözleşmeye ek 7 nolu protokolün 4/1. maddesinde bu husus açıkça düzenlenmiş olup Anayasa'mızın 90. maddesi uyarınca yasal mevzuatımız açısından bu hüküm ülkemizi de bağlayıcıdır.

İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Sözleşmeye ek 7 nolu protokolün 4/1. maddesinin amaçsal genişletici yoruma göre değerlendirilmesi durumunda bu maddenin sırf iki ayrı yargılamayı değil tek eylem nedeni ile veya bu eylem nedeni ile ihlal edilen ceza yasası neticesinde bir kişinin cezalandırılması halinde aynı eylemle bağlantılı olarak bu cezanın infazı sırasında idarenin koymuş olduğu tedbirlere aykırı hareketin ayrı bir suç sayılıp, suç ihdas edilemeyeceğini de içermektedir. Oysa, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlерinin İnfazı Hakkında Kanuna 6291 sayılı Kanunun 1. maddesi ile eklenen 105-A/8 maddesinde; işlemiş olduğu suç nedeni ile cezasını infaz eden hükümlünün idarenin kendisine tanıdığı yetki ile serbest bırakıldıktan sonra yine idarece belirlenen denetime uymaması halinde yeni bir suç oluşturulmaktadır. Oysa, hükümlünün eylemi nedeni ile yarım kalan cezasını kapalı ceza infaz kurumunda çekmesi nedeni ile denetimi ihlal etmesi halinde zaten cezasal bir yaptırım ile cezalandırılmaktadır. Bu yaptırım mevcut iken hükümlüye aynı eylem nedeni ile ayrı bir suç ihdas etmek hukuk devleti ilkesine açıkça aykırıdır. Bu cümleden olarak, denetimi ihlal eden hükümlü zaten ceza infaz kurumuna alınacağı için bu eylem yanında yeni bir suçla muhatap olmuş olması topluma kazandırılması düşünülen hükümlünün mükerrer cezalandırılmasına yol açmaktadır.

Yukarıda ceza yasalarımızda denetimli serbestlik ön görülen ve örnek olarak verilen TCK'nun 51, 191. maddeleri ile CMK'nun 231/5. maddelerinde denetimlerin ihlal edilmiş olması durumunda hükümlüler sadece ihlalin sonucu olan ve hukuk devletinin gereği nedeni ile öngördükleri yaptırım ile cezalandırılmaktadırlar. Bu kapsamda, cezası ertelenen hükümlü denetime uymadığı takdirde geri kalan cezasını infaz etmekte, hakkındaki kamu davasının açılması ertelenen şüpheli denetimi ihlal ettiğinde ertelenen kamu davası açılmakta, hakkındaki

Esas Sayısı : 2017/170

Karar Sayısı : 2018/77

hüküm geri bırakılan sanık, denetimi ihlal ettiğinde ise, geri bırakılan hüküm açıklanmaktadır. Görüldüğü gibi, bahsi geçen bu düzenlemeler hukuk devletine uygun, öngörülebilir ve mükerrer cezalar içermeyen düzenlemelerdir. Denetimli serbestlik ile tahliye edilen hükümlü ile cezası denetimle ertelenen hükümlünün durumu arasında hiç bir fark bulunmamaktadır. Ancak, cezası ertelenen hükümlü denetime uymadığı takdirde cezasını infaz etmekte iken denetimli serbestlik ile tahliye edilen hükümlü denetime uymadığında hem geri kalan cezasını infaz etmekte hem de bir başka suç yaptırımı ile karşı karşıya kalmaktadır. Durumları arasında hiç fark bulunmayan iki hükümlü arasında yasal düzenleme ile fark yaratılmış olması hem hukuk devleti hem de eşitlik ilkesine aykırıdır.

Anayasa'nın 5. maddesinde, devletin adalet ilkeleriyle bağdaşmayacak surette sınırlayan siyasal ekonomik ve sosyal engelleri kaldırmaya yönelik tedbirleri almakla yükümlü olduğu düzenlenmiştir. Oysa yukarıda açıklandığı üzere iptali istenen yasa maddesi ile devletin adalet ilkeleri ile bağdaşmayacak tedbirleri almak bir yana aksine adalet ilkesi ile açıkça bağdaşmayacak şekilde yasal düzenleme yapılmış olması dikkate alındığında bu yönü ile de Anayasa ya aykırılık bulunmaktadır.

SONUÇ: Yukarıda arz edilen gerekçeler ve incelemeler sırasında resen nazara alınacak diğer nedenlerle mahkememizin 2017/571 esas sayılı dosyasında uygulama ihtimali bulunan 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanuna 6291 sayılı Kanunun 1. maddesi ile eklenen 105-a/8 maddesinin Avrupa İnsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunmasına İlişkin Sözleşmeye ek 7 nolu protokolün 4/1. maddesine, 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 2. maddesine, 2709 Sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 5. maddelerine aykırı hükümler içerdiğinden TCK'nun 203. maddenin iptaline karar verilmesi arz ve talep olunur."